

31993R1938

L 176/12

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

20.7.1993

РЕГЛАМЕНТ (ЕИО) № 1938/93 НА КОМИСИЯТА**от 19 юли 1993 година****за изменение на Регламент (ЕИО) № 3002/92, по-специално по отношение на освобождаването на учредената гаранция при износ на продукти от интервенция**

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност,

като взе предвид Регламент № 136/66/ЕИО на Съвета от 22 септември 1966 г. за създаване на обща организация на пазара на масла и мазнини ⁽¹⁾, последно изменен с Регламент (ЕИО) № 2046/92 ⁽²⁾, и по-специално член 12, параграф 4 и член 26, параграф 3 от него, както и съответните разпоредби на останалите регламенти за създаване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти,

като има предвид, че на държавите-членки трябва да се предостави повече време, за да могат при нужда да реорганизируют контролните си органи, с което ще се изпълни изискването проверката на използването и/или предназначението на въпросните продукти, независимо от произхода им, да се извършва от единен контролен орган за всяка специфична марка или част от нея;

като има предвид, че в определени случаи продуктите от интервениране на пазара, се продават на цена, която е калкулирана, като се отчита размерът на възстановяваната сума, приложим спрямо трети страни или определена трета страна; като има предвид, че поради тази причина сумата, подлежаща на възстановяване при износа, се приспада от продажната цена;

като има предвид, че за да се осигури успехът на тази операция се учредява определена гаранция; като има предвид, че размерът на тази гаранция се калкулира, като се отчитат различните аспекти на въпросната операция, а именно опасността от отклоняване на продуктите, с които се търгува и пълното спазване на ангажиментите, поети от икономическите субекти;

като има предвид, че в светлината на натрупания опит е необходимо да се преразгледат последиците от изтичането на продуктите от интервениране на пазарите на трети страни, различни от предвидените по време на износа;

като има предвид, че за тази цел е нужно правилата, регламентиращи освобождаването на учредените гаранции, да се адаптират спрямо реално достигнатите географски направления, като едновременно с това се осигури ефективността на приетите мерки за продажба на продуктите от интервениране; като има предвид, че поради многообразието на ситуациите е възможно да се предвидят на хоризонтално равнище единствено правила за

освобождаването на гаранцията, които се ограничават с възстановяването на суми при износ;

като има предвид, че поради тази причина следва да се измени Регламент (ЕИО) № 3002/92 на Комисията ⁽³⁾, последно изменен с Регламент (ЕИО) № 1231/93 ⁽⁴⁾;

като има предвид, че мерките, предвидени в настоящия регламент, са съобразени със становищата на всички заинтересовани управителни комитети,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕИО) № 3002/92 се изменя, както следва:

1. В член 2, параграф 1, трета алинея, изразът „шест месеца“ се заменя с израза „десет месеца“.
2. Член 11, параграф 2 от се заменя със следния текст:
„2. Изискванията, посочени в параграф 1, букви а), б), в) и г), съставляват главни изисквания по смисъла на член 20 от Регламент (ЕИО) № 2220/85, без да се засяга прилагането на разпоредбите на член 15, параграф 2 от настоящия регламент.“
3. Член 15 се заменя със следния текст:

„Член 15

1. Освобождаването на гаранцията се поставя в зависимост от представянето на доказателството, предвидено в член 4, или когато:

- продуктът е предназначен да бъде внесен в определена трета страна, или
- в случай на изнасяне на продукта извън Общността, съществува сериозно съмнение относно реалното му местоназначение,

от представянето на доказателствата, предвидени в членове 17 и 18 от Регламент (ЕИО) № 3665/87.

Компетентните органи на държавите-членки могат да изискат допълнителни доказателства, които да изискват допълнително задоволително доказателство, че продуктът действително е пуснат на пазара на трета страна-вносителка.

Когато съществуват сериозни съмнения по отношение на реалното местоназначение на продукта, Комисията може да прикани държавите-членки да приложат разпоредбите на настоящия параграф.

⁽¹⁾ ОВ 172, 30.9.1966 г., стр. 3025/66.

⁽²⁾ ОВ L 215, 30.7.1992 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 301, 17.10.1992 г., стр. 17.

⁽⁴⁾ ОВ L 124, 20.5.1993 г., стр. 25.

2. Когато продуктът е предназначен за внос в определена трета страна, размерът на сумата, подлежаща на възстановяване, е приспаднал от продажната цена и не са представени доказателствата, предвидени в параграф 1:

а) част от гаранцията се освобождава след представяне на доказателство, че продуктът е напуснал митническата територия на Общността. Освободената част е равна на най-ниския размер на сумата, подлежаща на възстановяване, определен в съответствие с член 20, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 3665/87, към деня на приемане на декларацията за износ;

б) в допълнение към сумата по буква а), частта от гаранцията, съответстваща на разликата между най-ниския размер на визираната по-горе сума за възстановяване и размера на възстановената сума към деня на приемане на декларацията за износ в третата страна, където реално е извършен вносът, при условие че този размер не надвишава размера на

сумата за възстановяване, приложим спрямо задължителното местоназначение, се освобождава, когато:

— износът към гореупоменатата трета страна не е могъл да се реализира по причина на форсмажорни обстоятелства, и

— са представени доказателствата за вноса в другата страна по местоназначение, в съответствие с параграф 1.“

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на третия ден след датата на публикуването му в *Официален вестник на Европейските общности*.

Член 1, точка 1 се прилага от 1 юли 1993 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 19 юли 1993 година.

За Комисията

René STEICHEN

Член на Комисията